YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)
30 päivänä toukokuuta 2002 *

Asiassa C-323/01,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään R. Wainwright ja R. Amorosi, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan avvocato dello Stato M. Fiorilli, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut tiettyjä vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission direktiivin 98/101/EY (EYVL 1999, L 1, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari) ja J.-P. Puissochet,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.3.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.8.2001 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut tiettyjä

vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission direktiivin 98/101/EY (EYVL 1999, L 1, s. 1; jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

2 Direktiivin 2 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2000 mennessä annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä."

3 Koska komissio ei ollut 13.7.2000 saanut Italian hallitukselta minkäänlaista ilmoitusta direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä ja koska sillä ei ollut muutakaan tietoa, jonka perusteella se olisi voinut katsoa Italian tasavallan toteuttaneen nämä toimenpiteet, se osoitti kyseiselle hallitukselle virallisen huomautuksen, jossa se kehotti sitä esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa virallisen huomautuksen tiedoksiantamisesta.

4 Koska komissio ei saanut Italian hallitukselta minkäänlaista vastausta, se antoi 17.1.2001 perustellun lausunnon, jossa Italian tasavaltaa kehotettiin toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden määräajassa lausunnon tiedoksiantamisesta.

5 Myöskään tähän perusteltuun lausuntoon ei saatu vastausta.

6 Koska komissiolla ei ollut tiedossaan mitään muuta seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut katsoa Italian hallituksen toteuttaneen direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet, se päätti nostaa esillä olevan kanteen.

7 Italian hallitus ei vastineessaan kiistä sitä, että direktiivin täytäntöönpanoa ei ole toteutettu säädetyssä määräajassa. Se väittää kuitenkin, että asetus, jolla direktiivi saatetaan osaksi kansallista oikeusjärjestystä, on tarkoitus antaa marraskuussa 2001 ja että tämä asetus annetaan tuolloin välittömästi komissiolle tiedoksi, jotta tämä voisi tarkistaa, onko se teknisesti asianmukainen.

8 Oikeuskäytännössä on vakiintuneesti katsottu, että kun arvioidaan sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-103/00, komissio v. Kreikka, tuomio 30.1.2002, Kok. 2002, s. I-1147, 23 kohta).

9 Nyt esillä olevassa asiassa 17.1.2001 annetussa perustellussa lausunnossa asetettu määräaika oli kaksi kuukautta sen tiedoksiantamisesta. Italian tasavalta ei kuitenkaan ollut kyseisen määräajan päättyessä pannut direktiiviä täytäntöön.

10 Näin ollen on katsottava, että komission kanne on perusteltu, ja todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

11 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Italian tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Italian tasavalta ei ole noudattanut tiettyjä vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY mukaut-**

tamisesta tekniikan kehitykseen 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission direktiivin 98/101/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) **Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Macken Gulmann Puissochet

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä toukokuuta 2002.

R. Grass

kirjaaja

F. Macken

kolmannen jaoston puheenjohtaja